

Марченко Валентина. Теоретична сутність капіталізації. *Економічний дискурс*. 2020. Випуск 1. С. 32-40.

DOI: <https://doi.org/10.36742/2410-0919-2020-1-4>

УДК 330.338

JEL Classification M 21

Марченко Валентина

д.е.н., професор кафедри економіки та підприємництва
Національний технічний університет України
«Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського»
м. Київ, Україна

E-mail: tina_m_2008@ukr.net

ORCID: 0000-0002-4756-3703

ТЕОРЕТИЧНА СУТНІСТЬ КАПІТАЛІЗАЦІЇ

Анотація

Вступ. Категорія «капіталізація» протягом всього періоду розвитку системи економічних відносин є базовою категорією будь-якого способу виробництва. Особливістю сучасного виробництва є його базування на сукупності неоіндустріальних факторів, на яких сформувалися нові пріоритети структури капіталу та процесів його нагромадження. Все це обумовлює необхідність розвитку економічної теорії в напрямі дослідження закономірностей, які виникають в процесі формування капіталу.

У сучасній науці існує значне розмаїття думок щодо сутності капіталізації, однак відсутність їх узагальнення та систематизації формує уявлення про відірваність понять капіталізації від економічної сутності категорії «капіталізація».

Методи. Для досягнення мети дослідження використовувалися такі методи: узагальнення – для аналізу та групування існуючих наукових підходів до розуміння сутності категорії «капіталізація»; декомпозиції – для розподілу доданої вартості, уточнення сутності процесу капіталізації прибутку в циклі кругообігу капіталу, для візуалізації процесу капіталізації на виробничому підприємстві; синтезу – для систематизації сучасних підходів до формування понять капіталізації за сукупністю виокремлених ознак; логічного аналізу – для формування структури представлення матеріалу в статті, формулювання висновків..

Результати. На основі дослідження сутності категорії «капіталізація» виявлено відсутність чіткості її формулювання, яка сформована ще класиками економічної теорії. На сьогодні капіталізація трактується як нагромадження капіталу, як перетворення доданої вартості в капітал, як результируючий показник діяльності, як сума всіх ресурсів тощо. Поява нових факторів розвитку капіталу призвела до появи нових понять капіталізації, зокрема: капіталізації знань, капіталізації інтелектуального капіталу. Ускладнення економічних відносин спонукали до використання понять капіталізації в банківській сфері та обліковій діяльності. На основі узагальнення існуючих понять капіталізації та їх відповідності сутності даної категорії ідентифіковано два основоположні підходи до розуміння капіталізації: а) як показник вартості капіталу, яка створює додану вартість та б) як процес нарощування та перетворення капіталу (вартості) з однієї форми в іншу.

Узагальнені сучасні підходи до формування понять капіталізації за сукупністю сформованих ознак.

Перспективи. Проведене дослідження закладає фундаментальні основи для розвитку економічної теорії в частині розширення класифікаційних ознак понять капіталізації, дослідження процесів капіталізації в нових видах економічної діяльності.

Ключові слова: капіталізація, капітал, авансований капітал, додана вартість, прибуток, ринкова капіталізація

Вступ.

Розвиток економіки відбувається шляхом як якісних, так і кількісних змін у суб'єктів підприємницької діяльності. Ідентифікаторами розвитку підприємств є система показників, кожний із яких свідчить про відповідні кількісні параметри стану використання ресурсу або результати діяльності. Активна інтеграція національних підприємств у світові економічні процеси, впровадження міжнародних стандартів ведення бізнесу в національну практику господарювання обумовлюють і необхідність однозначного розуміння як сутності, так і методик оцінювання параметрів розвитку підприємства.

Капіталізація відноситься до класичних індикаторів відображення як стану, так і динаміки розвитку всіх економічних систем, однак розмаїття наукових підходів до трактування її сутності не сприяє однозначності сприйняття оціночних значень даної категорії. Все це потребує додаткового уточнення її економічної сутності.

Окрім того, чим більшою є цікавість до наукових досліджень, тим більше розуміння як економічної сутності процесів, так і економічної інтерпретації явищ, які виникають у ході їх функціонування.

Аналіз останніх досліджень та публікацій.

Теорія капіталізації є однією із фундаментальних теорій економіки. Однак, попри своє класичне походження, вона не набула завершеності. На сьогодні розвиток теорії капіталу та капіталізації відбувається в напрямі виокремлення впливу сучасних факторів формування капіталу та їх впливу на процеси капіталізації [1; 2; 3; 4; 5; 8].

Спираючись на результати наукового пошуку, які мають місце в науковій літературі, потребує логічного упорядкування співвідношення між поняттями: капітал, капіталізація, додана вартість, процес перетворення доданої вартості в капітал. Все це обумовило необхідність узагальнення існуючих наукових підходів до економічної сутності категорії «капіталізації» та її похідних понять, дослідження капіталізації як процесу, методу та результату.

Мета.

Мета статті – дослідження відповідності між класичними та сучасними трактуваннями категорії «капіталізації», узагальнення існуючих понять капіталізації та їх відповідності сутності даної категорії.

Розкриття означеної сутності понять та процесів дозволить упорядкувати існуюче теоретичне забезпечення капіталізації та узагальнити сучасні підходи та основні напрями прояву капіталізації в сучасній науці та практиці.

Методологія дослідження.

Для досягнення мети дослідження використовувалися такі методи: узагальнення – для аналізу та групування існуючих наукових підходів до розуміння сутності категорії «капіталізація»; декомпозиції – для розподілу доданої вартості, уточнення сутності процесу капіталізації прибутку в циклі кругообігу капіталу, для візуалізації процесу капіталізації на виробничому підприємстві; синтезу – для систематизації сучасних підходів до формування понять капіталізації за сукупністю виокремлених ознак; логічного аналізу – для формування структури представлення матеріалу в статті, формулювання висновків.

Результати.

Розмаїття наукових трактувань сутності категорії «капіталізація» не уніфікує, а ускладнює її розуміння. В сучасних трактуваннях категорії «капіталізація» різними є як об'єкт, який породжує систему економічних відносин, так і розуміння місця капіталізації та етапу її формування в процесі діяльності підприємства. Так, на основі узагальнення існуючих наукових підходів категорія

«капіталізація» трактується як:

- система економічних відносин з приводу накопичення капіталу;
- результативний показник (ринкова вартість підприємства);
- перетворення прибутку в капітал;
- процес нагромадження капіталу;
- перетворення різних ресурсів у капітал, тобто у вартість, здатну приносити додану

вартість;

- нарощування пасивів підприємства;
- процес трансформації доходів у загальний капітал підприємства;
- сума грошей, яку готовий заплатити інвестор за придбання прав власності;
- сума грошей, яка інвестована власниками у підприємство (сума всіх пасивів);
- обсяг і структура акціонерного капіталу;
- процес перетворення власності, прибутку, залучених ресурсів у капітал;
- перетворення додаткової вартості або прибутку в капітал;
- здатність матеріальних активів брати участь у виробництві доданої вартості.

Отже, у більшості трактувань капіталізація розглядається як економічні відносини, як сукупність ресурсів (факторів виробництва: грошей, основних засобів, матеріальних ресурсів), як процес (нагромадження ресурсів, перетворення ресурсів у вартість, перетворення додаткової вартості (прибутку) у капітал) та як результат (реінвестований прибуток, ринкова вартість акцій, власний капітал, статутний капітал).

По-перше, сутність категорії капіталізації трактується, виходячи з належності науковця до наукової спеціальності (економічна теорія, економіка підприємства, бухгалтерський облік). Саме дослідники даних трьох наукових спеціальностей в економіці формують різне бачення процесу капіталізації, виходячи із формули своєї наукової спеціальності.

Так, завданням економічної теорії є дослідження економічних відносин у суспільному виробництві, категорій, економічних законів, закономірностей становлення та функціонування економічних систем тощо. Основи трактування поняття капіталізації були закладені науковими школами, які досліджували процеси формування капіталу. Як засвідчує еволюція наукової думки, саме поняття капіталу розвивалося разом з розвитком економічної науки.

Так, отождошення капіталу з грошима, річчю, із засобами виробництва було характерне для представників меркантилізму, фізіократичної школи і класичної політичної економії. Ж. Б. Сея тлумачив капітал як один із факторів, який приносить його власнику прибуток. Дж. С. Мілль під капіталом розумів попередньо нагромаджений запас продуктів минулої праці.

А. Сміт, Д. Рікардо, К. Маркс визначали капітал як вартість, що приносить додаткову вартість. К. Маркс до капіталу відносив знаряддя праці, сировину, матеріали, товари, засоби для існування. Отже, у самих базових постулатах основоположників економічної теорії поняття капіталізація є суперечливим та невизначеним. Класики економічної теорії не дали однозначної відповіді на питання: капіталізація – це процес нагромадження капіталу, чи перетворення додаткової вартості або прибутку в капітал. Чітка невизначеність категорії «капіталізації» обумовила наявність різних підходів до розуміння та різних понять капіталізації.

Як зазначають дослідники еволюції економічної теоретичної думки, наукова активність щодо розвитку поняття капіталізація має визначену часову інтенсивність. Поняття капіталізації знаходило свій розвиток в економічній науці майже до кінця ХХ ст. Історичні події в кінці ХХ ст, які змінили систему економічних відносин у світі, обумовили необхідність повернення економічної думки до капіталізації з другої половини ХХ ст. Відмінність нового погляду на капіталізацію обумовлена зміною її ролі в реалізації економічних інтересів власників засобів праці.

Особливістю даного етапу економічного розвитку є перехід поняття капіталізації з площини абстрактних наукових категорій в площину стратегічних цільових показників розвитку підприємств. Розвиток фондового ринку, активізація процесів купівлі-продажу прав власності вивели поняття

капіталізації за межі внутрішніх факторних характеристик підприємства і перетворили на джерело потенційного доходу власників.

Оскільки категорія відбиває найзагальніші закономірні зв'язки й відношення, які існують у реальній дійсності, сутність поняття капіталізація може бути уточнена лише на основі визначення системи зв'язків та відносин, які відображає категорія «капітал».

Економічна теорія капітал трактує як авансовану вартість, яка в процесі свого руху приносить більшу вартість. Авансована вартість – це грошові кошти (у вигляді власних та позичених коштів), призначені для придбання засобів виробництва (постійний капітал) і робочої сили (перемінний капітал) з метою одержання прибутку (додаткової вартості). Відповідно капіталізація – це система відносин, яка виникає в процесі накопичення капіталу.

Накопичення капіталу – це нагромадження, зростання сумарної вартості постійного та змінного капіталу. Оскільки вартість змінного капіталу зростає як шляхом збільшення кількості персоналу, так і шляхом зростання його якості (приросту знань, вмінь та компетенцій), тому поява нових галузей, діяльність яких пов'язана з людським капіталом обумовлює появу нових понять, які відображають процеси формування доданої вартості на основі використання людського капіталу не лише у сферах інтелектуальної, а практично у всіх сферах діяльності.

Як і будь-яка категорія, «капіталізація» обумовила появу похідних понять: ринкова капіталізація, інтелектуальна капіталізація, екологічна капіталізація. Ринкова капіталізація – це спосіб визначення вартості компанії на основі ринкової вартості її акцій. Ринкова капіталізація – це оцінка потенційними інвесторами вартості підприємства, яка здійснюється на основі співвідношення попиту та пропозиції акцій компанії.

Розрізняють різні рівні капіталізації: національної економіки, інституції економіки (фондового ринку, галузі діяльності), суб'єкту діяльності (підприємства, біржі тощо), окремих показників діяльності, які відображають потенційний обсяг ресурсу, що може бути спрямований на формування капіталу, який створює додану вартість (фінансових витрат, прибутку, відсотків).

Під капіталізацією національної економіки розуміють «сукупну ринкову вартість усіх видів капіталу – природного, фізичного, інтелектуального, культурного, соціального» [8, с. 7], «систему господарювання, яка забезпечує розширене відтворення активів, матеріальних та інших, що сприяє росту національної економіки» [7, с. 90].

Капіталізація ринку – це сумарна ринкова вартість всіх цінних паперів, які обертаються на даному ринку.

Капіталізація суб'єкта діяльності трактується в економічній літературі як: сумарна ринкова вартість всіх його цінних паперів або як «теперішня вартість майбутніх очікуваних доходів підприємства» [1, с. 20].

Капіталізація показників оцінювання обсягів ресурсів, які збільшують капітал підприємства (прибутку, відсотків, фінансових витрат), за своєю суттю є поняттям, що відображає метод розрахунку можливого приросту капіталу на величину ресурсу, який може бути спрямований на його збільшення.

На сьогодні капіталізація прибутку трактується як: 1) процес перетворення прибутку в капітал; 2) метод визначення ринкової вартості.

Капіталізація прибутку – це «витрачання частини прибутку на збільшення капіталу підприємства, 2) метод оцінки вартості підприємства зведенням його до сучасної вартості частини прибутку, яку воно прагне привласнити в майбутньому» [5].

Отже, на основі уточнення теоретичної сутності категорії «капітал», його структури, процесу кругообороту капіталу, процесів розподілу доданої вартості, можна представити процес капіталізації, який у сфері виробництва трактується як збільшення авансованого капіталу на величину прибутку, отриманого в попередньому циклі кругообороту капіталу (G_2) (рис. 1).

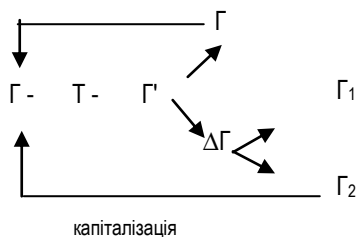

Рис.1. Капіталізація прибутку в циклі кругообігу капіталу*

*Джерело: розвинуто автором на основі [6; 8]

Так, для виробництва товару сума авансованого капіталу формується із власного та позикового капіталу. Основними елементами власного капіталу є статутний капітал та нерозподілений прибуток попередніх періодів. Не весь прибуток, який отримує підприємство за результатами діяльності попереднього року, спрямовується на розвиток підприємства. В умовах приватної власності на засоби виробництва власники підприємства реалізують свої економічні інтереси шляхом розподілу частини прибутку на дивіденди (частки на пай) або спрямуванням прибутку у розширення виробництва.

Отже, нерозподілений прибуток, який спрямовується у розширення виробництва, збільшує вартість власного капіталу, а в момент прийняття рішення про придбання основних засобів та наймання робочої сили збільшує суму авансованого капіталу (рис. 2).

Частина нерозподіленого прибутку, яка формує потенційне джерело зростання обсягів постійного та змінного капіталу з метою подальшого збільшення капіталу, і є суттю капіталізації прибутку.

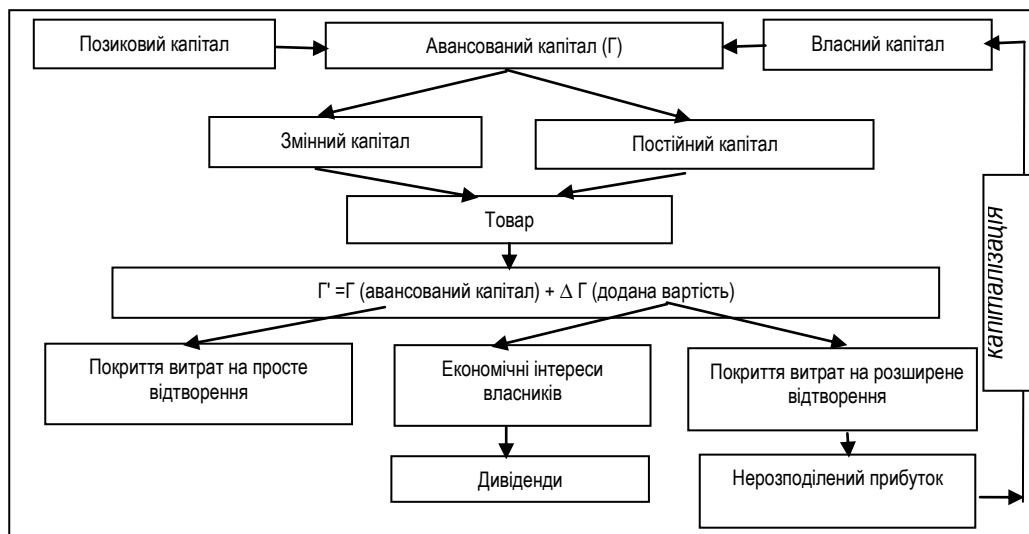

Рис. 2. Процес капіталізації виробничого підприємства*

*Джерело: розвинуто автором на основі [6; 8].

У фінансовому менеджменті набув широкого практичного використання метод капіталізації прибутку, що використовується для визначення величини щорічних доходів і відповідної ставки

капіталізації, на основі якої розраховується ринкова вартість компанії.

Однозначним та широко поширеним є поняття капіталізації відсотків, яке використовується в банківській діяльності й трактується як процес збільшення суми вкладу на величину нарахованих відсотків. За своєю суттю дане поняття відображає метод накопичення капіталу шляхом спрямування додаткової вартості на його приріст.

Зважаючи, що в сучасних умовах постійний та змінний капітал формується різними способами, а саме за рахунок власного будівництва приміщень, конструювання машин, агрегатів, виробництва деталей, організації інноваційних розробок, придбання нематеріальних активів, формування нових компетенцій персоналу, реалізації підприємницьких здібностей щодо ефективного використання існуючого капіталу, в економічній науці в останні роки з'являються нові поняття капіталізації.

Зокрема, в П(С)БО 31 «Фінансові витрати» введено поняття капіталізації фінансових витрат (витрат на проценти й інші витрати підприємства, пов'язані із запозиченнями) як процесу включення фінансових витрат до собівартості кваліфікаційного активу (активу, який обов'язково потребує суттєвого часу для його створення (витрат на придбання, будівництво, створення, виготовлення, виробництво, вирощування та доведення кваліфікаційного активу до стану, у якому він придатний для використання із запланованою метою або продажу)). У відповідності до положень даного стандарту, капіталізація розглядається як спосіб визначення частки фінансових витрат, які потенційно збільшують вартість активу (основного засобу).

Розвиток економіки та включення інтелектуального капіталу в комплекс факторів забезпечення діяльності підприємства спонукав до появи поняття «капіталізації знань» як «перетворення знань організації на її відчутний капітал» [4, с. 110]. Розвиваючи теоретичну сутність даного поняття, науковці визначили умови капіталізації знань [4, с. 110], якими є:

- а) фізична наявність носіїв креативних знань;
- б) організація процесів взаємодії між носіями знань;
- в) визначення способу реалізації креативних ідей.

В контексті розвитку положень щодо капіталізації, капіталізація знань є напрямом приросту доданої вартості шляхом зростання вартості людського капіталу в загальному розмірі капіталу підприємства.

У науковій літературі має місце відособлений розгляд процесів капіталізації окремих видів капіталу підприємства. Так, набуло поширення трактування поняття капіталізація людського капіталу як «формування нових ділових зв'язків підприємства та використання комунікативних якостей його працівників, перетворення особистого іміджу людини у імідж підприємства, використання творчих здібностей для генерації бізнес-ідей та диверсифікації бізнес-діяльності в умовах загострення конкуренції» [5], як процес трансформації людського потенціалу в капітал.

Посилення ролі інновацій в розвитку економічних систем обумовило появу поняття «капіталізації майнових прав інтелектуальної власності», яке трактується як «вартість майнових прав інтелектуальної власності в процесі її комерціалізації, спрямованої на отримання прибутку (доданої вартості)» [2, с. 63].

Бутнік-Сіверський О.Б., розвиваючи теорію капіталізації майнових прав інтелектуальної власності, виокремлює реальну і фіктивну, пряму і зворотну капіталізацію майнових права інтелектуальної власності. [2, с. 65].

Васильцова О.В. розвиває поняття екологічної капіталізації «як процесу трансформації вкладених власних та залучених активів у господарську діяльність підприємства, орієнтовану на збереження навколишнього середовища та мінімізацію негативного впливу на довкілля шляхом впровадження природоохоронних заходів і природозахисних технологій та перетворення їх на додатковий капітал підприємства з подальшим одержанням прибутку, зростанням ринкової вартості підприємства та збільшенням його власного капіталу за рахунок такої економічної діяльності» [3, с. 32].

Узагальнення існуючих підходів до тлумачення понять капіталізації дозволяє здійснити їх систематизацію за сукупністю виокремлених ознак (табл. 1).

Таблиця 1. Сучасні підходи до формування понять капіталізації*

Ознака	Поняття	Сутність поняття
Спосіб оцінювання вартості	Ринкова капіталізація	Відображає сприйняття потенційним інвестором здатності капіталу приносити додатковий дохід
	Балансова капіталізація	Сумарна вартість капіталу підприємства
Метод визначення розміру прирощення капіталу	Капіталізація прибутку	Відображає величину прибутку, спрямованого у приріст капіталу
	Капіталізація відсотків	Спосіб прирощення суми вкладу на величину нарахованих відсотків попередніх періодів
	Капіталізація фінансових витрат	Порядок збільшення собівартості активу, що створюється, на величину фінансових витрат
Як вартість властивостей або складових окремого капіталу	Капіталізація знань	Процес приросту капіталу на основі реалізації знань
	Капіталізація компетентності	Процес приросту капіталу на основі використання нових компетенцій
	Капіталізація майнових прав	Вартість майнових прав в процесі комерціалізації
Як вартість всього капіталу або окремого виду капіталу	Капіталізація людського капіталу	Процес трансформації людського потенціалу в капітал (вартість)
	Капіталізація інтелектуального капіталу	Процес перетворення інтелектуального потенціалу в капітал
	Капіталізація економіки	Сумарна вартість капіталу економіки

*Джерело: складено автором на основі [1-8].

Висновки і перспективи.

На основі аналізу та узагальнення існуючих підходів до визначення сутності категорії «капіталізація» варто відмітити наступне:

1) в економічній науці відсутні глибинні наукові дослідження в частині виокремлення спільних ознак родових понять капіталізації;

2) існуючі наукові трактування базуються на економічному змісті капіталізації, визначеної класиками економічної теорії, або виражають економічну сутність категорії через процедуру оцінювання вартості капіталу;

3) більшість наукових досліджень зводить капіталізацію до вартісного виразу капіталу, ототожнюючи показники вартість капіталу та капіталізація;

4) в економічній науці не сформоване єдине розуміння тих закономірностей та відносин, які обумовили появу категорії капіталізації, а відтак і не сформований базовий методичний підхід до їх оцінювання;

5) на сьогодні капіталізація оцінюється як:

а) показник вартості капіталу, який створює додану вартість. Такий підхід лежить в основі появи понять «ринкова вартість», «екологічна капіталізація», «капіталізація знань», «капіталізація людського капіталу», «капіталізація майнових прав інтелектуальної власності». У відповідності до даного підходу, кожне поняття капіталізації відображає конкретний вид капіталу, авансування в який дозволить підприємству отримати додану вартість;

б) як поточна вартість акцій корпорації (ринкова вартість);

в) метод визначення величини прибутку (або розміру відсотків за депозитом), які спрямовуються на збільшення капіталу, що приносить додатковий дохід.

Дані підходи до капіталізації співвідносяться як загальне і часткове, як вартість капіталу і приріст вартості капіталу, як загальний розмір капіталізації і розмір докапіталізації.

Результати теоретичного узагальнення існуючих наукових підходів, представлені в даній статті, зроблені висновки та пропозиції є фундаментальним підґрунтям для включення капіталізації

в перелік стратегічних орієнтирів процесу управління підприємством, що потребує подальшого формування методології управління капіталізацією.

Список використаних джерел

1. Багацька К.В. Еволюція поняття «капіталізація підприємства» в контексті сучасних теорій корпоративних фінансів. *Інвестиції: практика та досвід*. 2016. №15. С. 19-22.
2. Бутнік-Сіверський О.Б. Теоретические аспекты капитализации имущественных прав интеллектуальной собственности с позиции доминанты неоекономики. *Теорія і практика інтелектуальної власності*. 2019. №1. С. 59-71.
3. Васильцова О.В. Екологічна капіталізація підприємств харчової промисловості: дис.... канд. екон. наук : 08.00.06. Київ. 2018. 255 с.
4. Гребешкова О.М., Шевчук Н.В. Капіталізація знань як стратегічного активу підприємства: методологічний аспект. *Вчені записки*. 2012. №14. С. 107-114.
5. Дерій Ж.В. Проблеми капіталізації людського потенціалу. URL: irbis-nbuv.gov.ua > [irbis_nbuv > cgiirbis_64](http://irbis-nbuv.gov.ua/cgiirbis_64) >. (дата звернення: 26.01.2020).
6. Економічна енциклопедія: У трьох томах. Т. 1. ; редкол.: ...С. В. Мочерний (відп. ред.) та ін. К.: Видавничий центр «Академія», 2000. 864 с.
7. Капитализация экономики: проблемы и перспективы. Материалы семинара (ч. 2). URL: http://www.ief.org.ua/IEF_rus/ET/Kapitalizaciya306.pdf. (дата звернення: 26.01.2020).
8. Ципліцька О.О Проблеми методології оцінки капіталізації національної економіки. *Наукові праці*. 2009. Том 109. Випуск 96. С. 6-9.

Статтю отримано: 13.02.2020 / Рецензування 15.03.2020 / Прийнято до друку: 20.03.2020

Valentyna Marchenko

Doctor of Economics, Professor
Department of Economics and Entrepreneurship
National Technical University of Ukraine
«Igor Sikorsky Kyiv Polytechnic Institute»
Kyiv, Ukraine

E-mail: tina_m_2008@ukr.net

ORCID: 0000-0002-4756-3703

THEORETICAL ESSENCE OF CAPITALIZATION

Abstract

Introduction. The category of "capitalization" throughout the period of development of the system of economic relations is the basic category of any mode of production. The peculiarity of modern production is based on a set of neo-industrial factors, on which new priorities of capital structure and processes of its accumulation were formed. All this necessitates the development of economic theory in the direction of the study of patterns that arise in the process of capital formation.

In modern science, there is a considerable diversity of thought about the essence of capitalization, but the lack of generalization and systematization forms an idea of the separation of concepts of capitalization from the economic essence of the category "capitalization".

Methods. The following methods were used to achieve the goal of the study: generalization – to analyze and group existing scientific approaches to understanding the essence of the category "capitalization"; decomposition – to distribute value added, to clarify the essence of the process of capitalization of profits in the cycle of capital circulation, to visualize the process of capitalization in the production enterprise; synthesis – to systematize modern approaches to the formation of the concepts of capitalization on a set of isolated features; logical analysis – to form the structure of the material in the article, to formulate conclusions.

Results. On the basis of the study of the essence of the category "capitalization" the lack of clarity of its formulation, which is formed by the classics of economic theory, is revealed. Today, capitalization is interpreted as the accumulation of capital, the transformation of value added into capital, the resultant indicator of activity, the sum of all resources, etc. The emergence of new factors of capital development has led to the emergence of new concepts of capitalization, in particular:

the capitalization of knowledge, the capitalization of intellectual capital. The complications of economic relations have led to the use of the concepts of capitalization in banking and accounting. Two fundamental approaches to understanding capitalization have been identified on the basis of the generalization of existing concepts of capitalization and their correspondence to the essence of this category: a) as an indicator of the value of capital that creates value added, and b) as a process of increasing and transforming capital (value) from one form to another.

The paper generalizes modern approaches to the formation of the concepts of capitalization on the basis of the formed set of traits.

Discussion. The conducted research lays the fundamental foundations for the development of economic theory in terms of expanding the classification features of the concepts of capitalization, the study of capitalization processes in new types of economic activity.

Keywords: capitalization, capital, advanced capital, added value, profit, market capitalization.

References

1. Bagacka, K.V. (2016). Evolucija ponjattja «kapitalizacija pidpryjemstva» v konteksti suchasnyh teorij korporatyvnyh finansiv [The evolution of the concept of «enterprise capitalization» in the context of modern theories of corporate finance]. *Investycii: praktyka ta dosvid [Investment: practice and experience]*, 15, 19-22. [in Ukr.]
2. Butnik-Siverskyj, O.B. (2019). Teoreticheskie aspekty kapitalizacii imushhestvennyh prav intelektualnoj sobstvennosti s pozicii dominanty neoeconomiki [Theoretical aspects of the capitalization of intellectual property rights from a dominant position in neo-economy]. *Teorija i praktyka intelektualnoi vlasnosti [The theory and practice of intellectual property]*, 1, 59-71. [in Rus.]
3. Vasilcova, O.V. (2018). Ekologichna kapitalizacija pidpryjemstv harchovoi promyslovosti. Candidate's thesis. Institute of Agro-ecology and Nature Management NAAN. Kyiv.
4. Grebeshkova, O.M., Shevchuk, N.V. (2012). Kapitalizacija znan jak strategichnogo aktyvu pidpryjemstva: metodologichnyj aspect [Capitalization of knowledge as a strategic asset of an enterprise: methodological aspect]. *Vcheni zapysky [Scientific notes]*, 14, 107-114. [in Ukr.]
5. Derij, Zh.V. Problemy kapitalizacii ljudskogo potencialu. *irbis-nbuv.gov.ua*. Retrieved from irbis-nbuv.gov.ua/irbis_nbuv/cgiirbis_64
6. Mochernyj, S.V. (Ed.). (2000). *Ekonomichna encyklopedija [Economic Encyclopedia]*. Kyiv, Ukraine : Vydavnychyj centr «Akademija».
7. Kapytalyzacija ekonomiki: problemy i perspektivy. Materialy seminaru (ch. 2) ief.org.ua/IEF_rus. Retrieved from www.ief.org.ua/IEF_rus/ET/Kapitalizaciya306.pdf
8. Cyplicka, O.O. (2009). Problemy metodologii ocinky kapitalizacii nacionalnoi ekonomiky [Problems of methodology of estimation of capitalization of national economy]. *Naukovi praci [Scientific works]*, 109, 96, 6-9. [in Ukr.]

Received: 02.13.2020 / Review 03.15.2020 / Accepted 03.20.2020

